

मन्न की बात

भाग. २

મન કી બાત

ભાગ.૨

Authors

Sharda Mohan and Shashi Mukherjee

Illustrations and Cover Art

Dilip Kadam

Assistant Artist

Ravindra Mokate

Production

Amar Chitra Katha

Published by

Amar Chitra Katha Pvt. Ltd

Gujarati

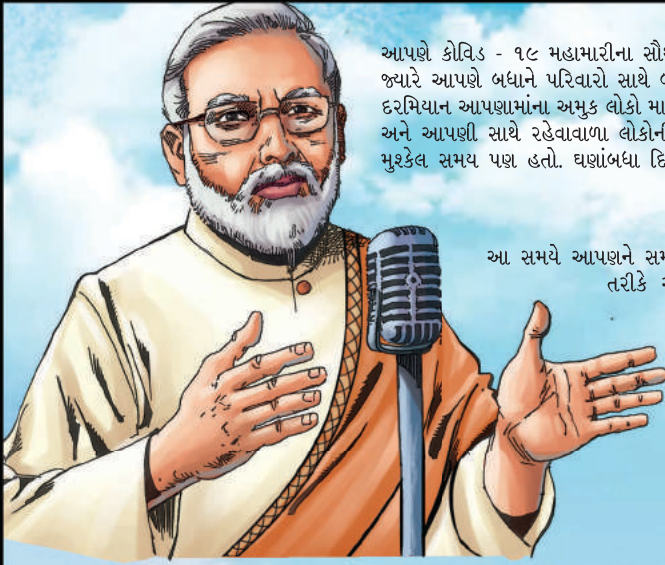
ISBN – 978-81-19242-64-1

Amar Chitra Katha Pvt. Ltd, June 2023

© Ministry of Culture, Govt of India, June 2023

All rights reserved. This book is sold subject to the condition that the publication may not be reproduced, stored in a retrieval system (including but not limited to computers, disks, external drives, electronic or digital devices, e-readers, websites), or transmitted in any form or by any means (including but not limited to cyclostyling, photocopying, docutech or other reprographic reproductions, mechanical, recording, electronic, digital versions) without the prior written permission of the publisher, nor be otherwise circulated in any form of binding or cover other than that in which it is published and without a similar condition being imposed on the subsequent purchaser.

You can now get ACK stories as part of your classroom with **ACK Learn**,
a unique learning platform that brings these stories to your school with a range of workshops.
Find out more at www.acklearn.com or write to us at acklearn@ack-media.com.

આપણે કોવિડ - ૧૯ મહામારીના સૌથી ખરાબ સમયમાંથી પસાર થયા છીએ. તે એવો સમય હતો જ્યારે આપણે બધાને પરિવારો સાથે બહુ લાંબા સમય સુધી ઘરમાં જ રહેવાની ફરજ પડી હતી. તે દરમિયાન આપણામાંના અમુક લોકો માટે તે સારો સમય હતો. આપણે આપણા માતા-પિતા, ભાઈ-બહેનો અને આપણી સાથે રહેવાવાળા લોકોની નજીક આવી શક્યા. પરંતુ આપણામાંના ઘણા લોકો માટે તે મુશ્કેલ સમય પણ હતો. ઘણાંબધા દિવસો સુધી એકસાથે આટલા નજીક કેવી રીતે રહી શકાય?

આ સમયે આપણને સમજાયું કે આપણી કેટલીક પરંપરાઓ જે આપણને એક કુટુંબ તરીકે એક સાથે બાંધી રાખતી હતી, દુર્ભાગ્યે ઘણાં વર્ષોથી તેની અવગણના કરવામાં આવી છે. આ પરંપરાઓ વગર અમુક પરિવારોને એકજૂથ રહીને ખુશી મેળવવી મુશ્કેલ લાગી.

વાર્તા કહેવાની એક પરંપરા એવી હતી જેણે આપણને જોડી રાખ્યા હતા. વડીલો દ્વારા કહેવામાં આવતી વાર્તાઓ પરિવારમાં આનંદ, ઊંજો અને એકતાનો ભાવ ઉમેરતી.

વાર્તાઓ સર્જનાત્મકતા અને સંવેદનશીલતાને બહાર લાવે છે. જ્યાં જીવ છે ત્યાં વાર્તા છે. જ્યારે હું યુવાન હતો ત્યારે હું ભારતભરમાં પ્રવાસ કરતો ને ગામેગામ ફરતો. હું હંમેશા ગામના બાળકો સાથે વાતો કરતો અને તેમને મને વાર્તા કહેવા માટે કહેતો.

તેઓ કહેતા, “ના કાકા, અમે તમને એક ગમ્મત કહેશું અને પછી તમે અમને એક ગમ્મત કહેજો.” મને આશ્ચર્ય થયું કે આ બાળકો વાર્તાઓના આનંદથી અજાણ હતા! ભારતમાં વાર્તા કહેવાની પરંપરા પ્રાચીન સમયથી ચાલી આવે છે. પછી તે વાર્તાઓ પંચતંત્રની હોય, હિતોપદેશની હોય કે કિસ્સા ગોઈ*ની હોય. એવી વાર્તાઓ જે આપણને સમજણ આપે છે અને મૂલ્યો શીખવે છે.

આજે, એવા ઘણા લોકો છે જેમણે પોતાનું વાર્તા કહેવાનું મંચ તૈયાર કર્યું છે. અમર વ્યાસ અને તેના મિત્રોએ મળીને Gaathastory.in નામની એક વેબસાઈટ શરૂ કરી છે. વૈશાલી વ્યવહારે દેશપાંડે ગામના લોકોની અને ખેડૂતો વિશેની વાર્તાઓને લોકપ્રિય બનાવે છે. બેંગલુરુના વિક્રમ શ્રીધરને બાપુની વાર્તાઓ કહેવાનું પસંદ છે. ચેન્નાઈની શ્રીવિદ્યા વીરરાઘવન અને Kathalaya.org વેબસાઈટની ગીતા રામાનુજમ પણ ઉત્તમ વાર્તાકારો છે

ચાલો આપણે નાયર સાહેબ સાથે તેમની શાળામાં જોડાઈએ, અને તેઓ આપણને વાર્તાકારો વિશેની અને મારા કાર્યક્રમ મન કી બાતમાંથી બીજા અમુક પ્રેરણાદાયી લોકો વિશે વધુ વાર્તાઓ કહેશે.

અનુક્રમશિકા

૧	વિવિધ વાર્તાઓ વિશે	૩
૨	વીરેન્દ્ર યાદવ	૭
૩	ઉષા દુબે	૧૦
૪	ટી. શ્રીનિવાસાચાર્ય	૧૩
૫	અનુદીપ અને મિનુશા	૧૫
૬	સલમાન	૧૮
૭	એન.એસ. રાજપ્પન	૨૦
૮	સી. વી. રાજુ	૨૩
૯	ભગીરથી અમ્મા	૨૬
૧૦	રાજેન્દ્ર જાધવ	૨૮
૧૧	ગાયત્રી	૩૦

વિવિધ વાર્તાઓ વિશે

ઉનાળાની રજાઓ પૂરી થઈ અને બધાં બાળકો ફરી શાળાએ જવા લાગ્યાં.

અરે
ઇકબાલ! ઊભો
રહે.

શ્રેયસ!
તને જોઈને સારું
લાગ્યું.

સુપ્રભાત,
નાયર સાહેબ!

સુપ્રભાત, શારદા.
સાંભળો, છોકરાઓ! હું
તમને બધાને હંમેશાની જન્મ
વર્ષના અંતિમ સમયગાળામાં
મળીશ.

ઘણી
બધી વાર્તાઓ
સાથે?

હા હા હા!
હા, ઘણી બધી
વાર્તાઓ સાથે.

નાયર સાહેબ બધા બાળકોના ખૂબ પ્રિય હતા કારણ કે તેઓ
તેમને વડાપ્રધાનના રેડિયો કાર્યક્રમ મન કી બાતની બધી જ
ખૂબ રસપ્રદ વાર્તાઓ સંભળાવતા.

હંમેશાની જન્મ તેઓ સ્મિત કરતા અંદર આવ્યા.

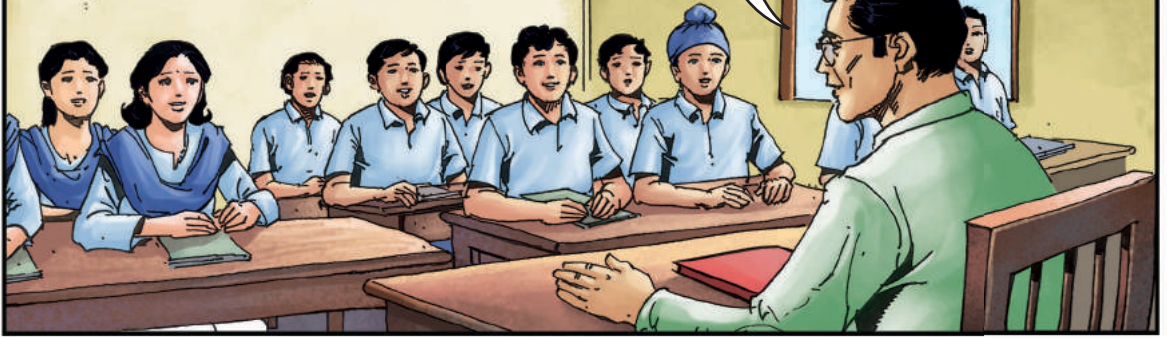
નાયર સાહેબ, આજની
વાર્તા કઈ છે?

આજની વાર્તા
વાર્તાઓ વિશે છે.

એમ
કેવી રીતે?

નાયર સાહેબે બધાને તેમની જગ્યા પર બેસવાનું કહ્યું.

એકવાર મહામારીના લોકડાઉન દરમિયાન, આપણા વડાપ્રધાને “બેંગલોર સ્ટોરીટેલિંગ સોસાયટી”ના વાર્તાકારોના જૂથ સાથે વાત કરી હતી.

જેમાં અપણાં અથેયા, શૈલજા સંપથ, સૌમ્યા શ્રીનિવાસન, અપણાં જયશંકર અને લાવણ્યા પ્રસાદ હતા. તેમાંના દરેક અલગ અલગ ક્ષેત્રમાં કાર્યરત હતા પણ તેમને વાર્તાઓ કહેવાનો શોખ હતો.

અને લાવણ્ય પ્રસાદ તો વડીલો સાથે બેસીને તેમની વાર્તાઓ તેમના પરિવાર માટે લખે છે!

હા, ૧૫ ઓગસ્ટ ૧૯૪૭ના સમયે જ્યારે મારા દાદા નાના હતા ત્યારે તેમણે મુંબઈમાં ટ્રામની સવારી કરેલી એ તેમને હજીય યાદ છે. તે દિવસે બધી સવારી નિ:શુલ્ક હતી!

મારા દાદા આખીમાં હતા. તેમણે મને ભારત-ચીનના યુદ્ધ વિશે ઘણી વાર્તાઓ કહી છે જેમાં તેઓ લડ્યા હતા.

હું પણ મારા પરિવાર પાસેથી વાર્તાઓ બોજીશ.

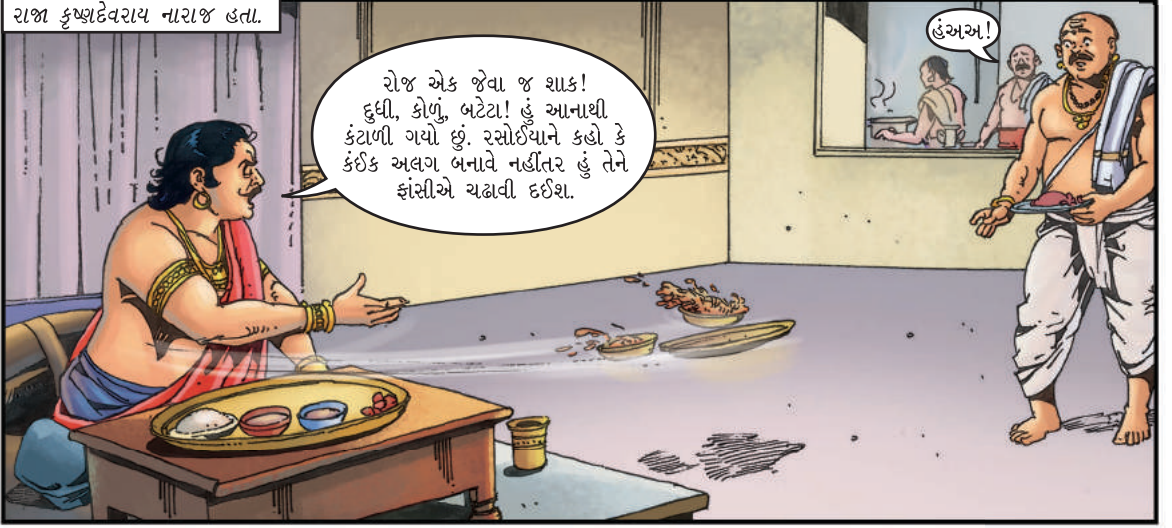

આ એક ઉત્તમ વિચાર છે. ચાલો આપણા પરિવારના વડીલો પાસેથી વાર્તાઓ એકત્રિત કરીએ અને અહીં વર્ગમાં એકબીજાને કહીએ. હવે, હું તમને એક એવી વાર્તા કહીશ જે તે દિવસે મન કી બાતના કાર્યક્રમમાં એક વાર્તાકારે કહી હતી.

હા! હા! ચાલો વાર્તા સાંભળીએ.

રાજા કૃષ્ણદેવરાય નારાજ હતો.

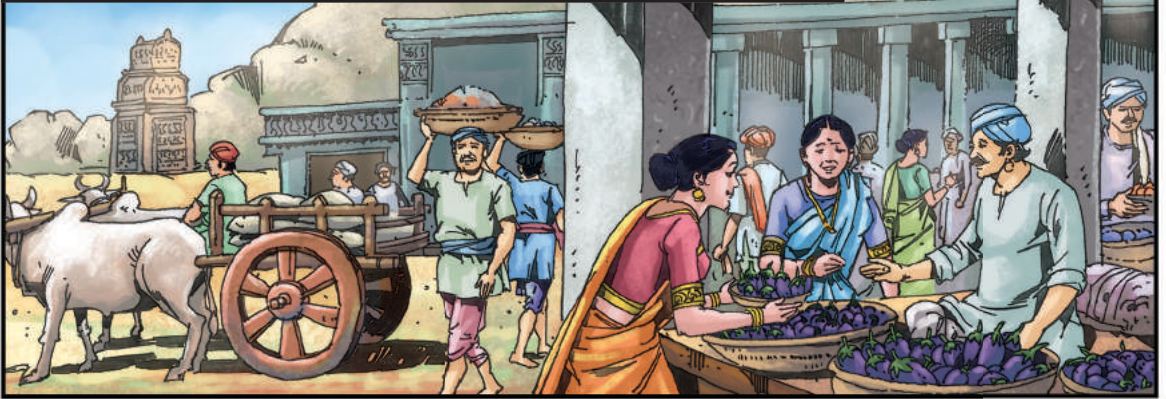
બિચારો રસોઈયો દોડતો દોડતો રાજાના સલાહકાર તેનાવી રામન પાસે ગયો.

બીજા દિવસે જમવાના સમયે -

રાજ્યમાં રીંગણના ગાડાં ને ગાડાં લાવવામાં આવ્યા અને અન્ય તમામ શાકભાજીઓ અદૃશ્ય થઈ ગયા.

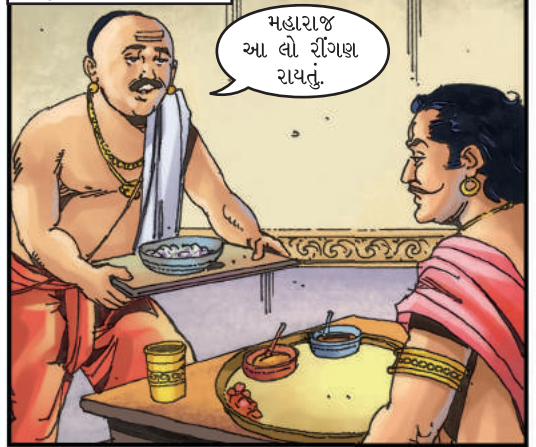
દરેક જગ્યાએ રીંગણને વિવિધ રીતે રાંધવામાં આવી રહ્યા હતા.

મેં આજે રીંગણાનો સાંભાર બનાવ્યો છે. આવતી કાલે બેંગનભત્તો બનાવીશ. અને પરમ દિવસે રીંગણના લાડુ.

ઉત્તમ!

પરંતુ, થોડાં જ સમયમાં -

મહારાજ આ લો રીંગણ રાંધતું.

સ્વાદિષ્ટ રીંગણ બિરીયા.....

બસ! હવે વધુ રીંગણ નહીં. મારા રાજ્યમાંથી રીંગણાનો નિકાલ કરો!

ત્યારબાદ -

મારા પહેલાના શાકભાજી પાછા આવી ગયા! તમે કરી બતાવ્યું! તમારી યુક્તિ એકદમ ઉત્તમ હતી.

હા હા! જો હું મારા રાજાને કેવી રીતે ખુશ રાખવા તે જાણતો ન હોવ તો હું મંત્રી શું કામ નો?

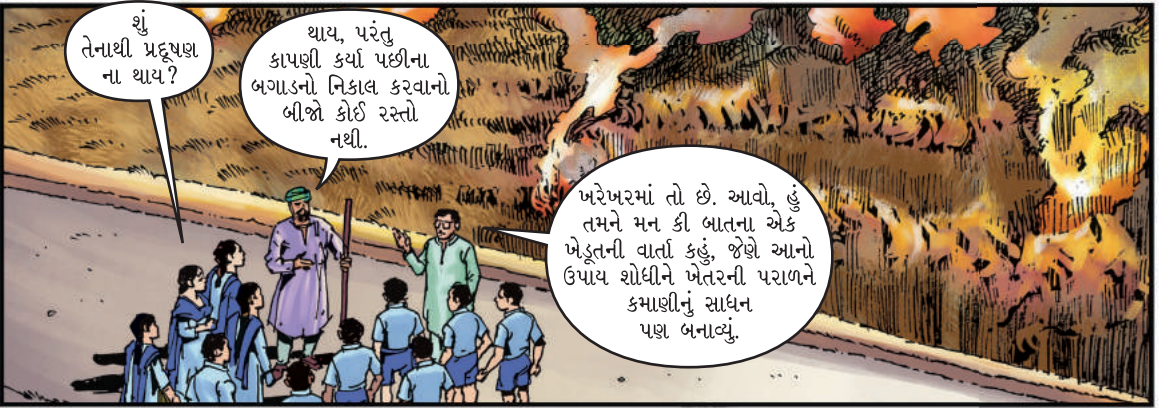
વીરેન્દ્ર યાદવ

નાયર સાહેબ અને તેમના વિદ્યાર્થીઓ દિલ્હીમાં એક ખેતરની મુલાકાત લઈ રહ્યા હતા.

અહીં
આટલો ધુમાડો
કેમ છે?

તેઓ લણણી
કર્તા પછી ખેતરમાં
રહી ગયેલી પરાળ*
બાળી રહ્યા છે.

શું
તેનાથી પ્રદૂષણ
ના થાય?

થાય, પરંતુ
કાપણી કર્યા પછીના
બગાડનો નિકાલ કરવાનો
બીજો કોઈ રસ્તો
નથી.

ખરેખરમાં તો છે. આવો, હું
તમને મન કી બાતના એક
ખેડૂતની વાર્તા કહું, જેણે આનો
ઉપાય શોધીને ખેતરની પરાળને
કમાણીનું સાધન
પણ બનાવ્યું.

ઓસ્ટ્રેલિયામાં છ વર્ષથી વધુ સમય વિતાવ્યા
બાદ, વીરેન્દ્ર યાદવ હરિયાણાના કેથલ
જિલ્લામાં આવેલા તેમના વતન ગામ ફર્શ
માજરા પરત ફર્યા.

માના ફેફસાંની તકલીફને
કારણે હું પાછો આવ્યો
પરંતુ તેમની હાલત સારી
થઈ નથી રહી.

હું જાણું છું,
અને તમે બે વર્ષ થઈ
ગયા. હવે તારે કોઈ
કામ-ધંધો શરૂ કરવાનો
વિચાર કરવો જોઈએ.

જુઓ પિતાજી, તેઓ
ફરીથી પરાળ બાળી રહ્યા છે.
મને લાગે છે કે માની શ્વાસની
સમસ્યાઓનું આ જ એક
કારણ છે. મારા પરિવારને પણ
શ્વાસ લેવામાં તકલીફ પડી
રહી છે.

ખરેખર.
આ પ્રથાએ આપણી
હવાને ઝેરી બનાવી
દીધી છે.

હું કે શું પરાળનો
બીજા કોઈ રીતે
ઉપયોગ કરી
શકાય?

શું? જેમ ચા
બનાવ્યા પછી ચા-પત્તો
નકામી થઈ જાય
છે તેમ પરાળ પણ
નકામી છે.

* ઢાંડીઓ અને છોડના અન્ય અવશેષો કે જે અનાજની કાપણી કર્યા પછી જમીનમાં રહી જાય છે

વીરેન્દ્રએ કેથલના કૃષિ વિભાગની મુલાકાત લીધી અને વિવિધ કૃષિ સાધનોની માહિતી મેળવી.

વીરેન્દ્રને વિભાગ તરફથી આર્થિક મદદ મળી.

થોડાં સમયમાં -

અમુક અઠવાડિયા પછી -

વીરેન્દ્રએ તેની પરાળની ગાંસડી એગ્રો એનજી પ્લાન્ટ** અને પેપર મિલોને વેચી.

બે વર્ષ પછી -

થોડાં સમયમાં -

*એક એવું મશીન જે ભૂસાને સંકુચિત કરીને તેની ગાંસડી બનાવી દે. 'છોડ અથવા પ્રાણીઓનો કચરો બાળીને મેળવાતી ઊર્જા

** એવાં કારખાનાઓ જે કૃષિ પ્રવૃત્તિઓ દ્વારા વિદ્યુત ઊર્જા ઉત્પન્ન કરે છે.

કેટલાક વર્ષો પછી, વધુ ને વધુ ખેડૂતો વીરેન્દ્ર સાથે તેની પહેલમાં જોડાયા.

હું એક કૃષિ સંસ્થા શરૂ કરી રહ્યો છું જેમાં આપણે બધા એક ભાગ બની શકીએ. આપણને સરકાર તરફથી ઓછા ખર્ચે સાધનો મળશે.

તેણે ટૂંક સમયમાં બીજી પણ એક સંસ્થા શરૂ કરી તેમાં તેણે કૃષિ તથા કિસાન કલ્યાણ વિભાગ તરફથી ૮૦ ટકા અનુદાન (સબસિડી) મેળવ્યું. ઓછો ખર્ચે એટલે વધુ નફો.

તેની આ પહેલની સફળતાના સમાચાર રાજ્યભરમાં ફેલાઈ ગયા.

હેલો, હું છું કેથલના ડેપુટી કમિશનર સુજાન સિંહ. અભિનંદન.

દીકરા, નાયબ કૃષિ નિયામકશ્રી કરમચંદજીનો હમણાં જ તમારા કામની પ્રશંસા કરવા માટે ફોન આવ્યો હતો.

ઉનાળા દરમિયાન, જ્યારે પરાળ લણવા માટે તૈયાર હોય છે, ત્યારે વીરેન્દ્ર યાદવ તેમની મદદ માટે ૨૦૦થી વધુ લોકોને કામ પર રાખે છે.

મને તારા પર ગર્વ છે, દીકરા. તે બગાડને સંપત્તિમાં ફેરવી દીધું.

મને આનંદ થાય છે કે પરાળ બાળવાની સમસ્યા હલ થઈ ગઈ. આખરે, હવે હવા સ્વચ્છ લાગે છે.

ખરેખર. તારી માતાની તબિયત પણ સુધરી રહી છે.

વીરેન્દ્ર યાદવની વાર્તા કહેતી વખતે, વડાપ્રધાને કહ્યું કે જે રીતે સમસ્યારૂપ કચરો જેમ કે પરાળ એક ઉપયોગી ઊર્જા અને નફાકારક વ્યવસાયમાં રૂપાંતરિત થઈ તે પ્રશંસનીય છે.

ઉપા દુબે

દિલ્હીમાં તે દિવસે ખૂબ ગરમી હતી.

ઉફફ... આવા દિવસે શાળાએ આવવું કંટાળાજનક છે.

મને ખબર છે! આના કરતાં ઓનલાઇન વર્ગો ઘણાં સારા હતા!

જ્યારે આપણે ઓનલાઇન વર્ગો ભરતા હતા, ત્યારે પણ તું તેના વિશે બડબડ કરતો હતો!

ઓનલાઇન વર્ગો અમુક લોકો માટે સારા હતા, તો અમુક બાળકોને ઘણું સહન કરવું પડ્યું હતું! આજે હું તમને 'કિતાબોવાલી દીદી' વિશે જણાવીશ.

હુરે, હજી એક મન કી બાતની વાતી!

કોવિડ-૧૯ મહામારી દરમિયાન લોકડાઉનની જાહેરાત કરવામાં આવી, ત્યારે મધ્યપ્રદેશના સિંગરૌલી જિલ્લાની એક શાળાની શિક્ષિકા ઉપા દુબે ચિંતિત હતા.

તેમના વિદ્યાર્થીઓને પણ એવી જ ચિંતા થતી હતી.

શું ઓનલાઇન વર્ગો? આપણા બાળકો પાસે આવા વર્ગો માટે જરૂરી ઉપકરણો કે ઇન્ટરનેટ નથી. તેઓ કેવી રીતે અભ્યાસ કરશે?

તારા ઓનલાઇન વર્ગો કેવા ચાલે છે, મહિમા?

હું ધ્યાન આપવાનો પ્રયાસ કરી રહી છું પરંતુ ઓનલાઇન વર્ગોમાં ધ્યાન આપવું મુશ્કેલ છે, મિસ. દરેક જણ ઘરે હોય છે, તેથી મારું ધ્યાન પણ વિચલિત થઈ જાય છે.

ઉષાને તેમની વિદ્યાર્થીની મહિમા સિંહ સાથેની ચર્ચાથી એક ઉત્તમ વિચાર આવ્યો

તેના સ્કુટરનો ઉપયોગ કરીને ઉષાએ તેના વિદ્યાર્થીઓ માટે મોબાઇલ લાઇબ્રેરીની સ્થાપના કરી.

ઉષા અને મહિમાએ ગામેગામ જઈને, પુસ્તકાલય સ્થાપ્યા અને વિદ્યાર્થીઓને ભણાવ્યાં

ઉષાના પ્રયત્નોથી લોકોમાં તેમને 'કિતાબોંવાલી દીદી'નું નામ મળ્યું.

જુઓ, કિતાબોંવાલી દીદી આવી રહી છે. જાઓ, તમારા પુસ્તકો લો અને તેમને મળો.

જ્યારે લોકડાઉન ખુલી ગયું અને શાળાઓ ફરીથી ખોલવામાં આવી, ત્યારે ઉષાએ તેમની શાળામાં સ્વચ્છતા અને સુરક્ષિતતાનું અભિયાન શરૂ કર્યું.

વિદ્યાર્થીઓ, ચાલો સાબુ બેંક શરૂ કરીએ. દરેક શિક્ષક અને વિદ્યાર્થી તેમના જન્મદિવસે શાળામાં સાબુ અને સેનિટાઈઝરનું દાન કરી શકે છે.

તેમના આ અભિયાને શાળાના વિદ્યાર્થીઓ અને સ્ટાફને સુરક્ષિત રહેવા માટે તેમજ સ્વચ્છ આદતો પાડવા માટે પ્રોત્સાહિત કર્યા.

ઉષાની વાર્તાએ દેશભરમાં ઘણા લોકોને પ્રેરણા આપી અને સોશિયલ મીડિયામાં તેઓ છાપી ગયા.

અભિનેત્રી કોંકણાસેન શર્માએ તેમની વાર્તાને 'સાહસ કો સલામ'માં સંભળાવી, જે મોખરે રહીને કામ કરનારા કાર્યકરોનો આભાર માનતો વિડિયો હતો.

*હિન્દીમાં પુસ્તકોવાળી બહેન

જ્યારે વડાપ્રધાને તેમના રેડિયો કાર્યક્રમમાં ઉષાના નિઃસ્વાર્થ પ્રયાસો માટે પ્રશંસા કરી -

મારા કામની નોંધ લેવા બદલ હું વડાપ્રધાનજીની આભારી છું. હું માત્ર એક શિક્ષક અને નાગરિક તરીકે મારી ફરજ બજાવી રહી હતી.

હિંમતને સલામ

ટી. શ્રીનીવાસાચાર્ય

કમ્પ્યુટરનો વર્ગ ચાલુ હતો.

બધી રો
સિલેક્ટ કરો,
પછી તમે
અંતમાં સરવાળો
જોઈ શકશો.

હા
સાહેબ.

મને નથી લાગતું
કે મારું મગજ
કોમ્પ્યુટર શીખવા
માટે બનેલું છે.

સુજીત, જો તમે
કોઈપણ કામ તમારા મનથી
કરો, તો કંઈ જ મુશ્કેલ નથી.
આજે હું તમને એક પૂજારી
શ્રીનીવાસાચાર્ય વિશે જણાવીશ,
જેઓ ૮૦ વર્ષની ઉંમરે
કમ્પ્યુટરનો ઉપયોગ કરવાનું
શીખ્યા.

વાહ!

ચેન્નાઈના માયલાપુરમાં વિષ્ણુ મંદિરના મુખ્ય
પૂજારી ટી. શ્રીનીવાસાચાર્ય એક સંસ્કૃત વિદ્વાન
હતા. એક દિવસ-

સ્વામીજી*, મંત્રો અને
વિધિઓ મને ભાગ્યે
જ યાદ રહે છે.

પૂજાની
વિધિઓ પરનું મારું એક
પુસ્તક તેમને મદદ કરી
શકે છે.

શ્રીનીવાસાચાર્યએ મંદિરની વિધિઓ
પર કેટલાક પુસ્તકો લખ્યા હતા.

આ શ્રી પૂર્વતંત્ર
પ્રયોગમ[^] મારું
પુસ્તક છે. તેમાં બધી
વિધિઓ સમજાવી
છે.

આભાર,
સ્વામીજી! મને
ખાતરી છે કે આ
મને મદદ કરશે.

તે ખરેખર મદદરૂપ હતું. ટૂંક સમયમાં, શ્રીનીવાસાચાર્યના
પુસ્તકો વિદ્યાર્થીઓમાં ખૂબ જ લોકપ્રિય થઈ ગયા.

* ધાર્મિક ગુરુ માટે એક આદરણીય ઉપાધિ

[^] પવિત્ર શબ્દો અથવા શબ્દસમૂહો

એક દિવસ -

સ્વામીજી, સરકાર
જાહેરાત કરી છે કે
તમિલનાડુના બધા
મંદિરોમાં તમારા બે
પુસ્તકો પહોંચાડવામાં
આવે.

હું આભારી છું. હું
મંદિર સંબંધિત વિષયો
પર વધુ પુસ્તકો લખીશ
અને પ્રકાશિત
કરીશ.

**પૂજા

^^ મંદિરની દરરોજની ધાર્મિક વિધિઓ પરનું એક પુસ્તક

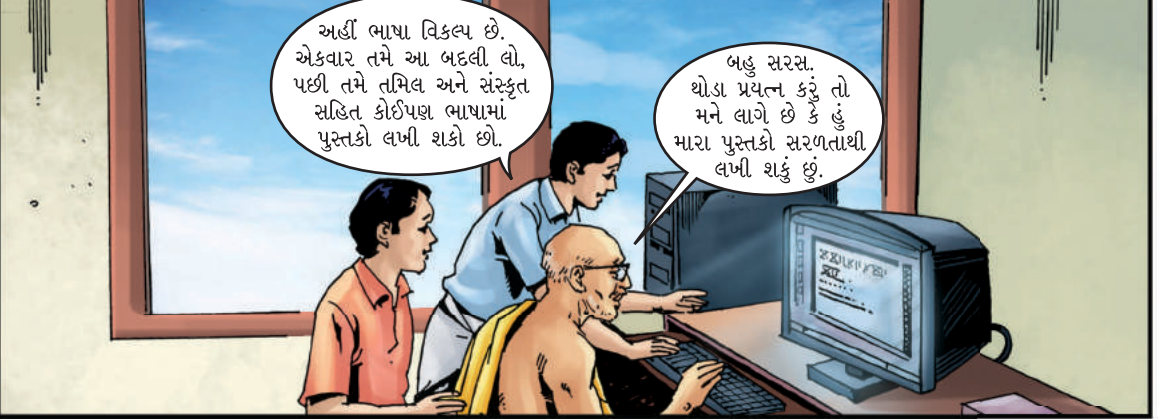
થોડાં જ સમયમાં, શ્રીનિવાસાચાર્યએ ‘રાઘવસિંહામ’ નામનું પોતાનું પ્રિન્ટિંગ પ્રેસ શરૂ કર્યું. પરંતુ -

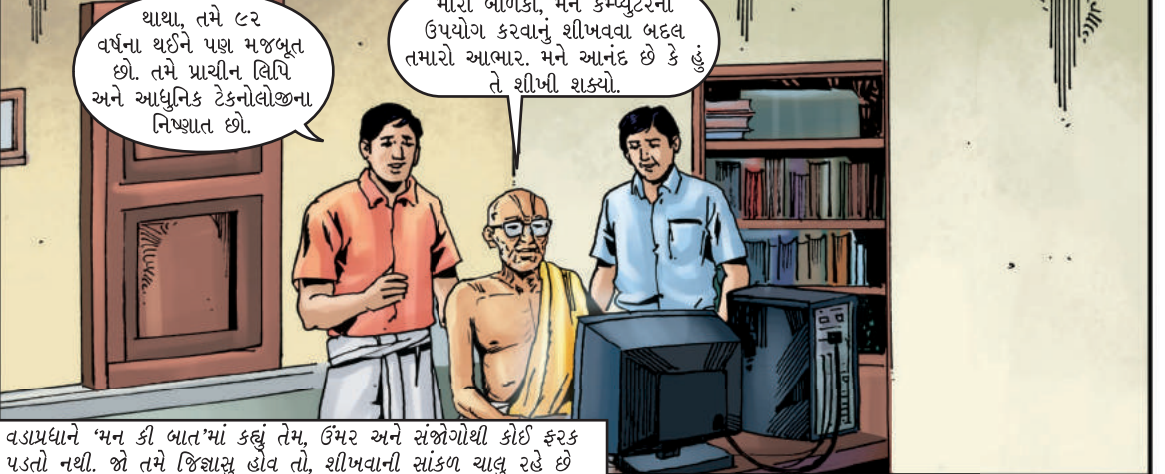
પરંતુ શ્રીનિવાસાચાર્ય પોતાના પુસ્તકો હાથથી લખવાનું ચાલુ રાખ્યું. એક દિવસ -

૮૦ વર્ષની ઉંમરે, શ્રીનિવાસાચાર્યનું પોતાની માલિકીનું એક કમ્પ્યુટર થયું.

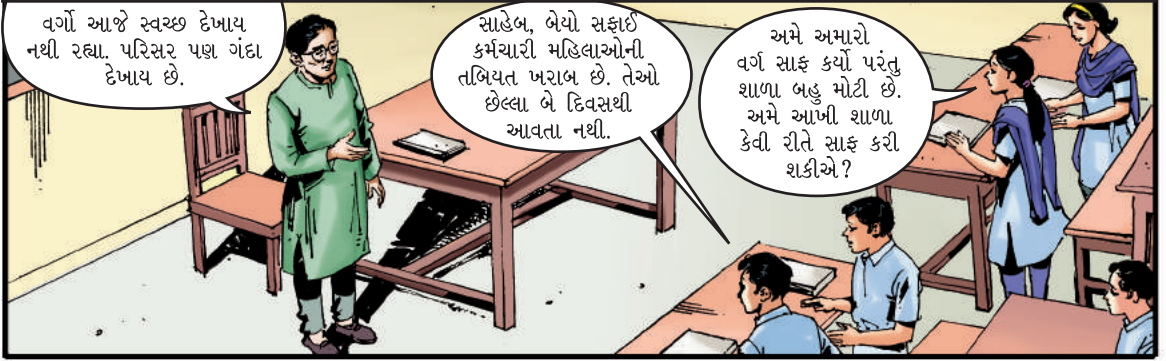
અમુક વર્ષો પછી -

*તમિલમાં પિતા

તમિલમાં દાદા

અનુદીપ અને મિનુશા

પરંતુ ત્યારબાદ -

એ રાત્રે -

બીજા દિવસે સવારે -

* કણ્ઠાટકના કુંદાપુરમાં મિત્રોના જૂથ દ્વારા નાગરિકોની આગેવાની હેઠળ સફાઈ અભિયાન શરૂ કરવામાં આવ્યું હતું. હવે, ઘણા સ્વયંસેવકો તેમનો રવિવાર આ અભિયાન માટે સમર્પિત કરે છે.

થોડા દિવસો પછી -

થોડાં સમયમાં -

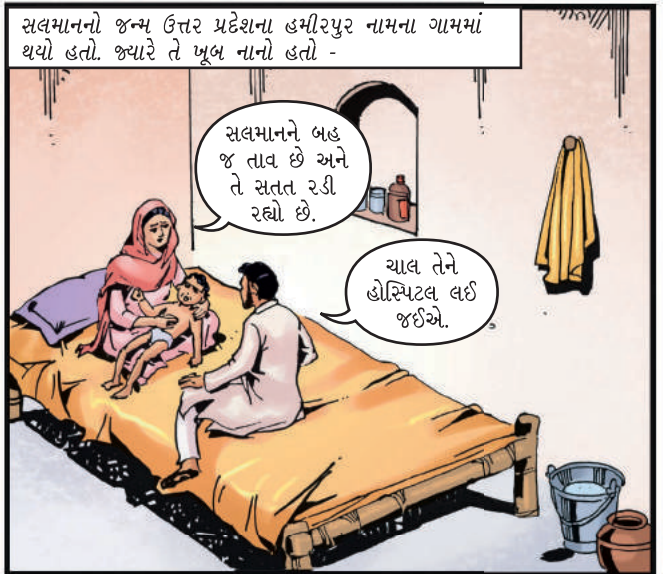
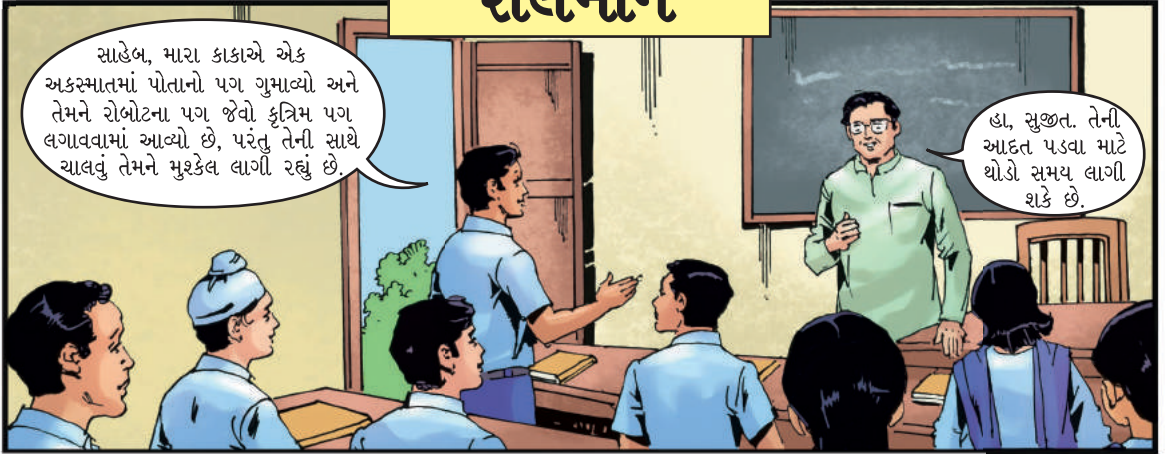
તેઓએ સાથે મળીને ૮૦ ટકા દરિયાકાંઠે સાફ કર્યો અને લગભગ ૮૦૦ કિલો કચરો એકઠો કર્યો.

થોડા દિવસો પછી -

સલમાન

તેણે ઘણાં પ્રયત્નો કર્યા પણ તેને ક્યાંય કામ મળ્યું નહીં. એક દિવસ -

આગામી અમુક વર્ષોમાં, સલમાન ચપ્પલ અને ડિટર્જન્ટ બનાવવાનું શીખી ગયો. લોનની મદદ લઈને તેણે 'ટાગેટ' નામની એક કંપની શરૂ કરી.

કંપની પ્રસિદ્ધ થઈ ગઈ. એક દિવસ -

આગામી બે વર્ષોમાં, સલમાને ઘણાં એવા શારીરિક વિકલાંગોને નોકરી આપી.

મન કી બાતમાં આપણા વડાપ્રધાને સલમાનની વાર્તા કહી હતી.

એન.એસ. રાજપ્પન

નાયર સાહેબ અને તેમના વિદ્યાર્થીઓ સ્વચ્છતા અભિયાનમાં ભાગ લઈ રહ્યા હતા.

આ શેરી ઘણી ગંદી છે. મને નથી લાગતું કે આપણે તેને ક્યારેય સાફ કરી શકશું.

તેને સાફ કરવા માટે આપણને કોઈ માયાવી રાક્ષસ કે જીનીની જરૂર પડશે.

કંઈ જ અશક્ય નથી, ચલો હું તમને એક એવા માણસની વાતી કહું જે બંને પગેથી લકવાગ્રસ્ત હોવા છતાં એક આખું તળાવ જાતે જ સાફ કર્યું.

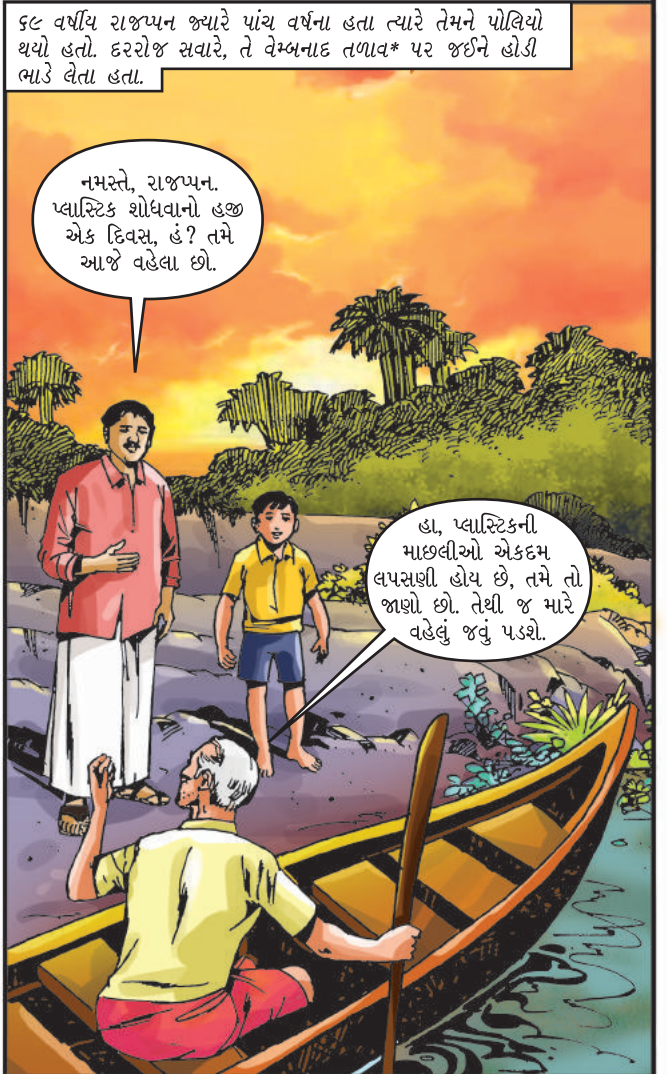
આ અશક્ય લાગે છે. અમને તે વિશે વધુ કહો, સાહેબ.

૬૯ વર્ષીય રાજપ્પન જ્યારે પાંચ વર્ષના હતા ત્યારે તેમને પોલિયો થયો હતો. દરરોજ સવારે, તે વેમ્બનાદ તળાવ* પર જઈને હોડી ભાડે લેતા હતા.

નમસ્તે, રાજપ્પન. પ્લાસ્ટિક શોધવાનો હજી એક દિવસ, હં? તમે આજે વહેલા છો.

હા, પ્લાસ્ટિકની માછલીઓ એકદમ લપસણી હોય છે, તમે તો જાણો છો. તેથી જ મારે વહેલું જવું પડશે.

*કેરળમાં એક પ્રખ્યાત તળાવ અને પ્રવાસીઓ માટેનું એક લોકપ્રિય સ્થળ

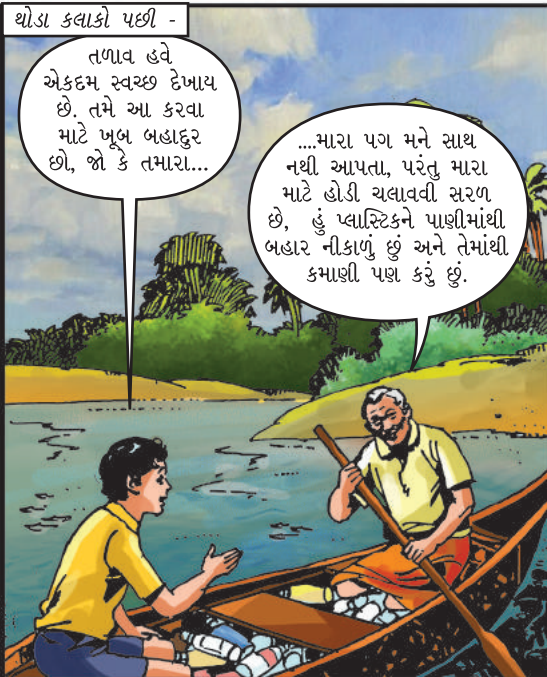
જ્યારે રાજપ્પને હોડી ચલાવવાનું શરૂ કર્યું -

થોડી વારમાં -

થોડા કલાકો પછી -

બપોરના સમયે, તેમણે જમવા માટે વિરામ લીધો

ઘણા કલાકો સુધી સફાઈ કર્યા પછી, રાજપ્પને તેની બોટને કિનારે લાંગરી દીધી.

હવે શું કરશો?

હું પ્લાસ્ટિકને અલગ કરીશ અને ધ્યાન રાખીશ કે તે ફરી પાણીમાં ન જાય. શું તું મારી સાથે જોડાવા ઇચ્છે છે?

ચોક્કસ.

ત્યારબાદ -

રાજપ્પન સાહેબ, શું હું આવતીકાલે અને પરમ દિવસે પ્લાસ્ટિક ભેગું કરવામાં તમારી સાથે જોડાઈ શકું છું?

ચોક્કસ દિકરા. આપણે સાથે મળીને એક મોટો બદલાવ લાવી શકીએ છીએ.

વડાપ્રધાન નરેન્દ્ર મોદીએ મન કી બાતમાં રાજપ્પનનો ઉલ્લેખ કર્યો હતો અને પાણીને પ્લાસ્ટિક પ્રદૂષણથી બચાવવા માટેના તેમના અથાક પ્રયાસોની પ્રશંસા કરી હતી. ત્યારબાદ -

રાજપ્પન, અમારી પાસે તમારા માટે કાંઈક ખાસ છે.

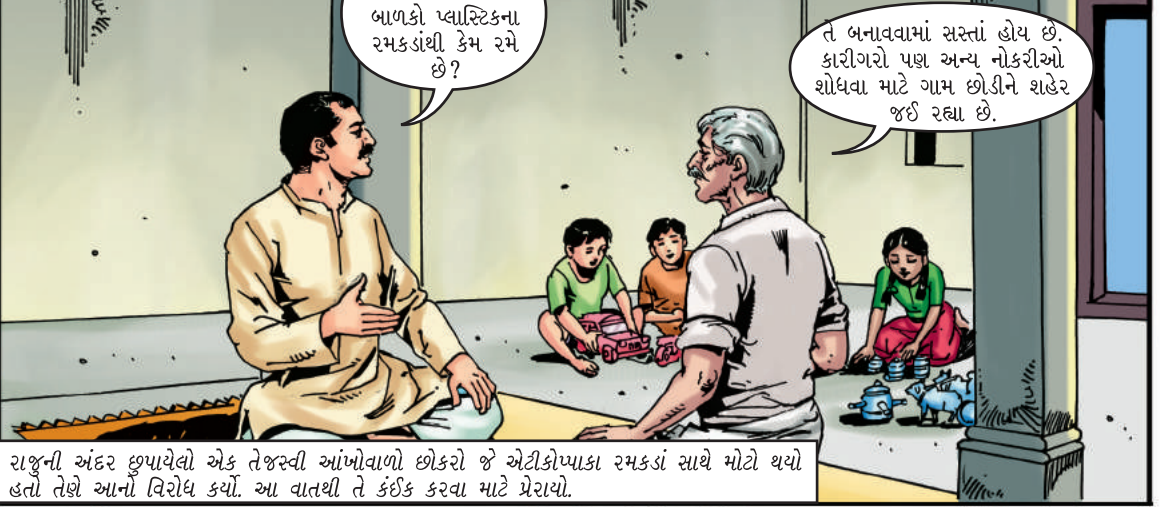
સાહેબ, તમારા કામની સરાહના કરવા માટે અમે તમને આ નવી મોટરબોટ અને વીલચેર ભેટમાં આપવા માંગીએ છીએ.

પોતાની નવી મોટરબોટ વડે રાજપ્પને માત્ર વેમ્બનાદ તળાવને જ નહીં પરંતુ તે વિસ્તારના અન્ય જળસ્થળોની પણ સફાઈ કરવાનું ચાલુ કર્યું.

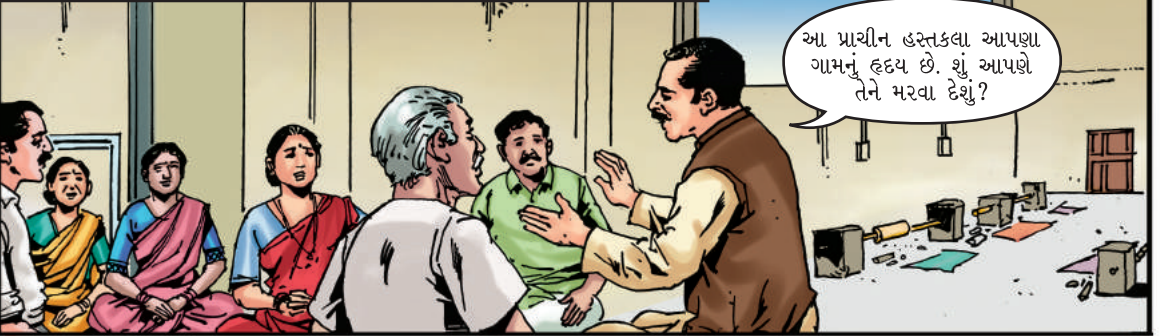
સી.વી. રાજુ

પરંતુ જ્યારે રાજુ ભણીગણીને પાછો આવ્યો ત્યાં સુધીમાં તો પરિસ્થિતિ બદલાઈ ગઈ હતી -

તેણે કારીગરો માટે 'પચાવતી એસોસિએટ્સ' નામની સહકારી સંસ્થાની સ્થાપના કરી.

તેમને મોટા પાયે ઉત્પાદિત થતી સસ્તી નકલો સાથે સ્પર્ધા કરવી પડી પરંતુ તેઓએ હાર માની નહીં.

જેમ જેમ ઉત્પાદન વધતું ગયું તેમ તેમ રાજુ રમકડાંને દેશભરના વેપાર મેળાઓ અને પ્રદર્શનમાં લઈ ગયો.

પરંતુ આ ઉજવણી થોડી વાર જ ટકી. માલ ટૂંક સમયમાં પાછો મોકલવામાં આવ્યો હતો.

૧૯૮૮માં રાજુએ કાફ્ટસ કાઉન્સિલ ઓફ ઈન્ડિયાનો સંપર્ક કર્યો. તેઓએ સાથે મળીને કુદરતી રંગો બનાવવાનું કામ કર્યું.

વધુ પ્રયોગો કર્યા પછી, રંગને સાચવવા માટે રંગોને ચળકતા રોગાન સાથે મિશ્રિત કરવામાં આવ્યા.

આ રંગો ફૂલો, ફળો, પાંદડા અને અન્ય કુદરતી સ્ત્રોતોમાંથી બનાવવામાં આવ્યા છે. તેઓ સંપૂર્ણપણે સુરક્ષાતિ છે.

આ વખતે, જ્યારે રમકડાં વિદેશમાં મોકલવામાં આવ્યા ત્યારે તેઓ ગુણવત્તાની તમામ તપાસમાં પાસ થયા અને પ્રશંસા પણ મેળવી.

રાજુનું આ હસ્તકલાનું પુનરુત્થાન તેના પ્રતિભાશાળી કારીગરોની આજીવિકાનું પુનરુત્થાન પણ હતું.

વિશ્વ આખરે એટીકોપ્પાકા બોમાલુની સુંદરતા જોઈ શક્યું.

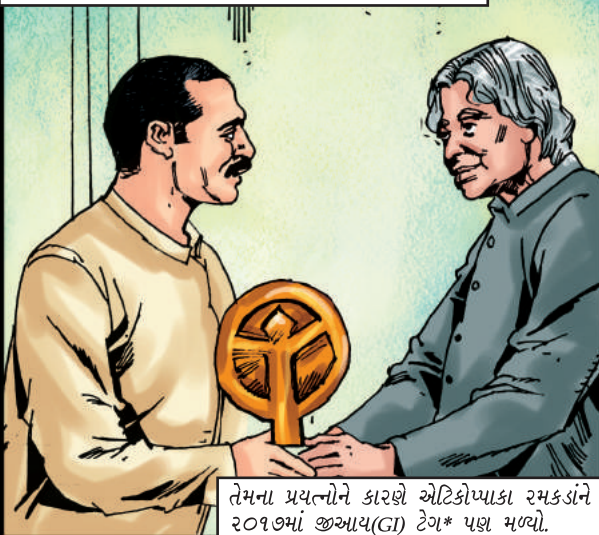
આપણે કરી દેખાડ્યું.

હુરે!

હાલમાં, વિવિધ પ્રકારના એટીકોપ્પાકા રમકડાં છે જે બાળકોને સંખ્યાઓ, રંગો અને બીજું ઘણું બધું શીખવે છે.

૨૦૦૨માં રાજુને તત્કાલિન રાષ્ટ્રપતિ ડૉ એ.પી.જે.અબ્દુલ કલામ દ્વારા નેશનલ ગ્રાસરૂટ ઈનોવેશન એવોર્ડ આપવામાં આવ્યો હતો.

તેમના પ્રયત્નોને કારણે એટીકોપ્પાકા રમકડાંને ૨૦૧૭માં જીઆય(ગી) ટેગ* પણ મળ્યો.

૨૦૨૩માં જ્યારે રાજુને પદ્મશ્રી માટે પસંદ કરવામાં આવ્યો ત્યારે તેણે નમ્રતાથી કહ્યું -

આ અમારી હસ્તકલા માટે એક આદરણીય સન્માન છે. અમે એક દુભાષી કેન્દ્ર સ્થાપવાની યોજના ધરાવીએ છીએ જે એટીકોપ્પાકા બોમાલુના ઈતિહાસ અને તેની પ્રક્રિયા વિશે સમજાવશે.

*જ્યોગ્રોફીકલ ઈન્ડિકેશન (GI) ચિન્હ એવા ઉત્પાદનોને સૂચવે છે જે પોતાના સ્થાનોના ગુણો કે પ્રતિષ્ઠા ધરાવે છે જ્યાં તેમનું નિર્માણ થયું છે.

ભારતનો ચોથો સર્વોચ્ચ નાગરિક પુરસ્કાર

ભગીરથી અમ્મા

ભગીરથી અમ્માની ભણવાની ઈચ્છા અધૂરી રહી ગઈ. ૨૦૧૯માં, જ્યારે તેઓ ૧૦૫ વર્ષના હતા -

મોટી વયની હોવા છતાં ભગીરથી અમ્માએ ભણવાનું નક્કી કર્યું.

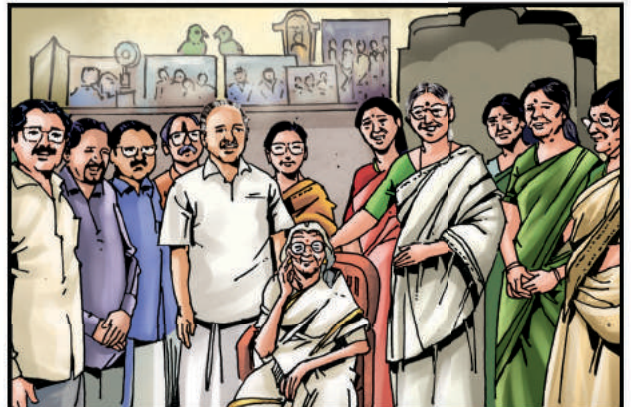
મહિનાઓની મહેનત પછી ભગીરથી અમ્માએ ગણિત, મલયાલમ અને પર્યાવરણ વિજ્ઞાનની પરીક્ષા આપી.

થોડાં સમયમાં -

૨૦૧૯માં, ભગીરથી અમ્માને નારી શક્તિ પુરસ્કારથી નવાજવામાં આવ્યા, જે ભારતમાં મહિલાઓ માટેનું સર્વોચ્ચ નાગરિક સન્માન છે.

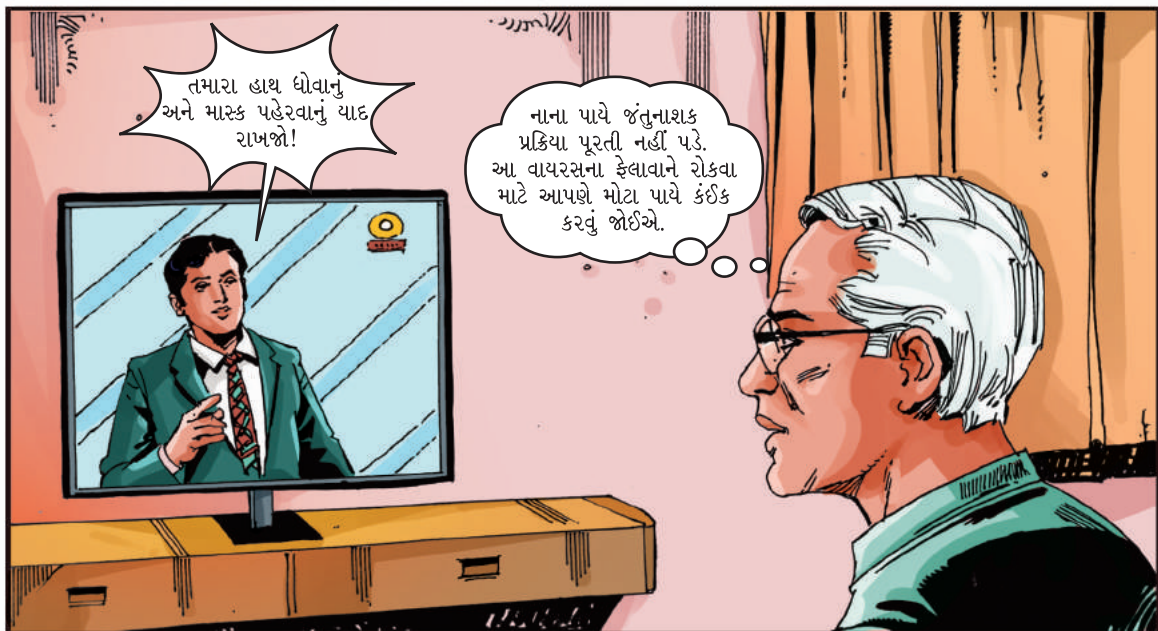
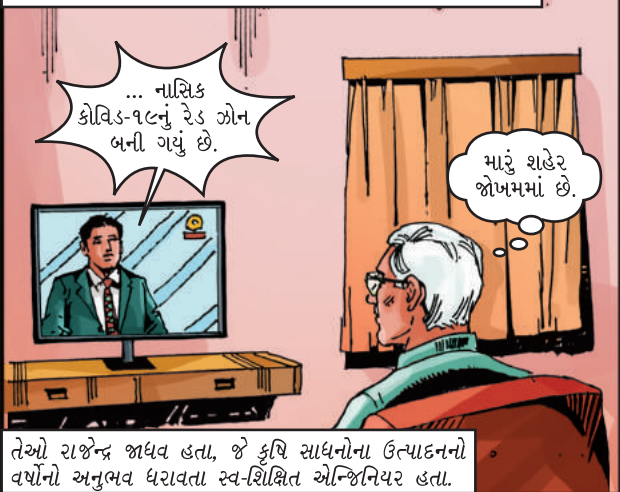

મલયાલમમાં *દાદી'

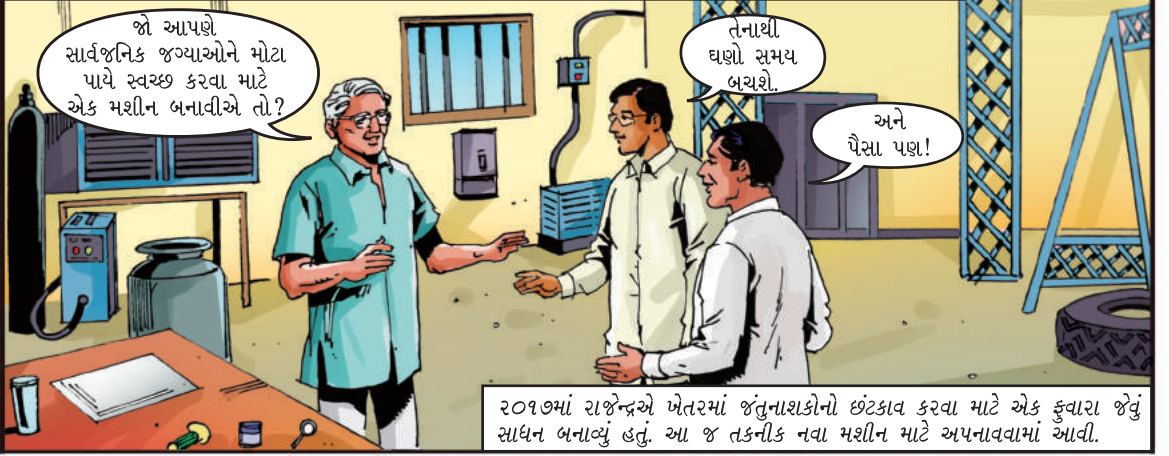
રાજેન્દ્ર જાધવ

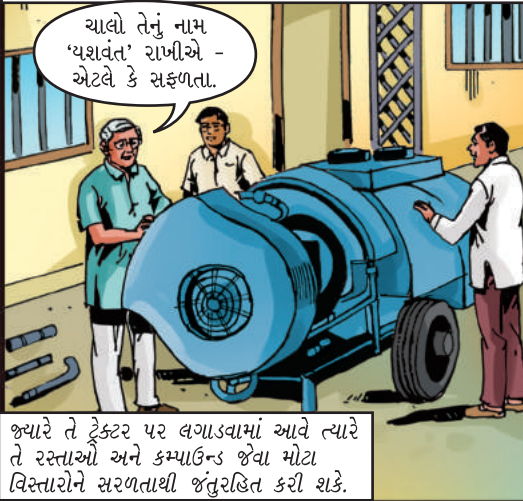
૨૦૨૨માં, મહારાષ્ટ્રના સઢાણા ગામમાં, એક ૬૨ વર્ષીય વ્યક્તિ ઉદાસ થઈને સમાચાર જોઈ રહ્યા હતા.

રાજેન્દ્ર આ સમસ્યા તેમના કારખાને સુધી લઈ ગયા અને તેમના પુત્રો મંગેશ અને ધનંજય સાથે તે વિશે ચર્ચા કરી.

૨૫ દિવસ પછી, તેમની મહેનત રંગ લાવી અને તેના ફળરૂપે જંતુનાશક દવાને પાણી સાથે મિશ્રિત કરીને ૬૦૦ લીટર સુધી સંગ્રહ કરી શકાય એવું કીટાણુનાશક મશીન બનાવવામાં આવ્યું.

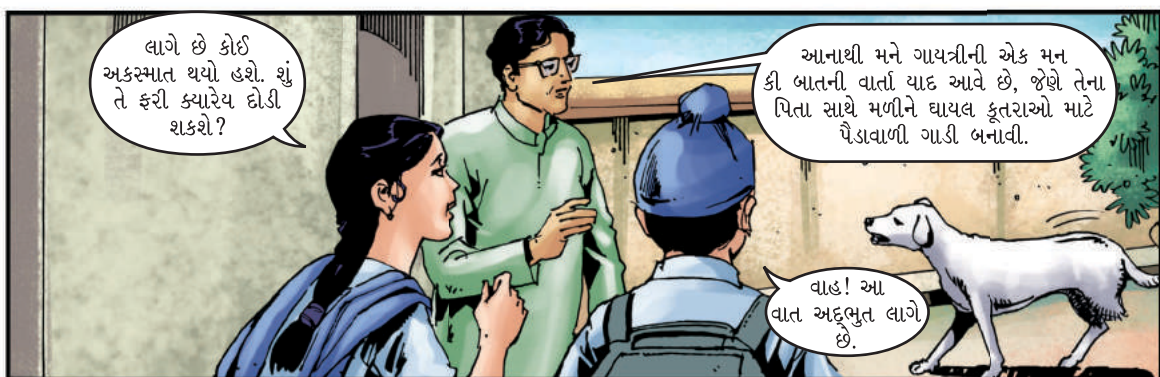

યશવંતે જેવી આશા હતી તેવું કાર્ય કર્યું...

*એનઆઈએફ એક એવી સંસ્થા છે જે સામાન્ય ક્ષેત્રોમાં થતી તકનીકી શોધોને ચકાસીને તેનું સમર્થન કરે છે.

ગાયત્રી

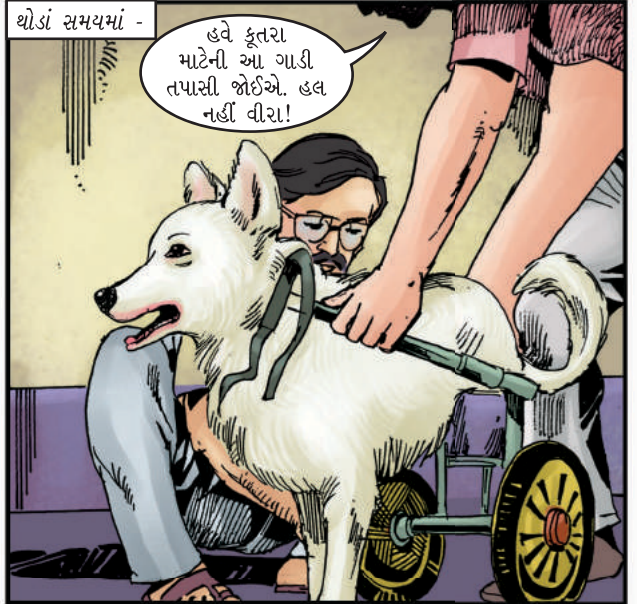
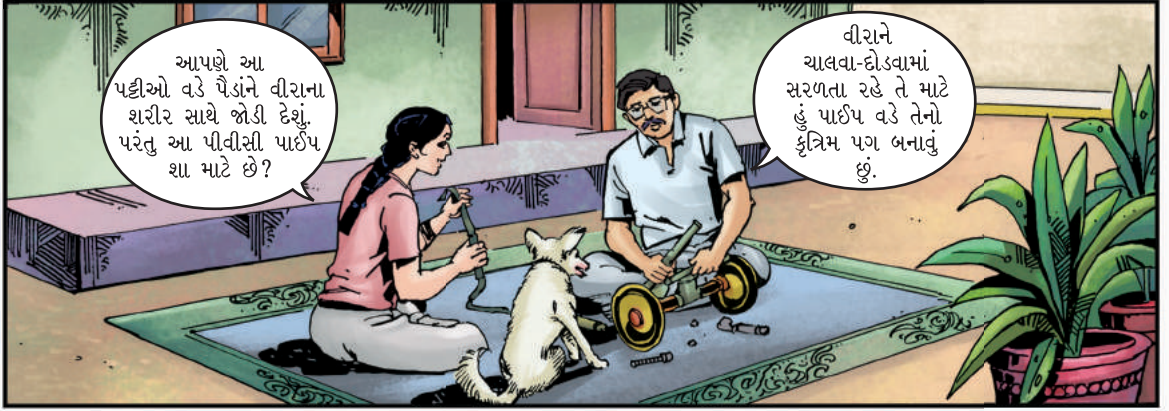

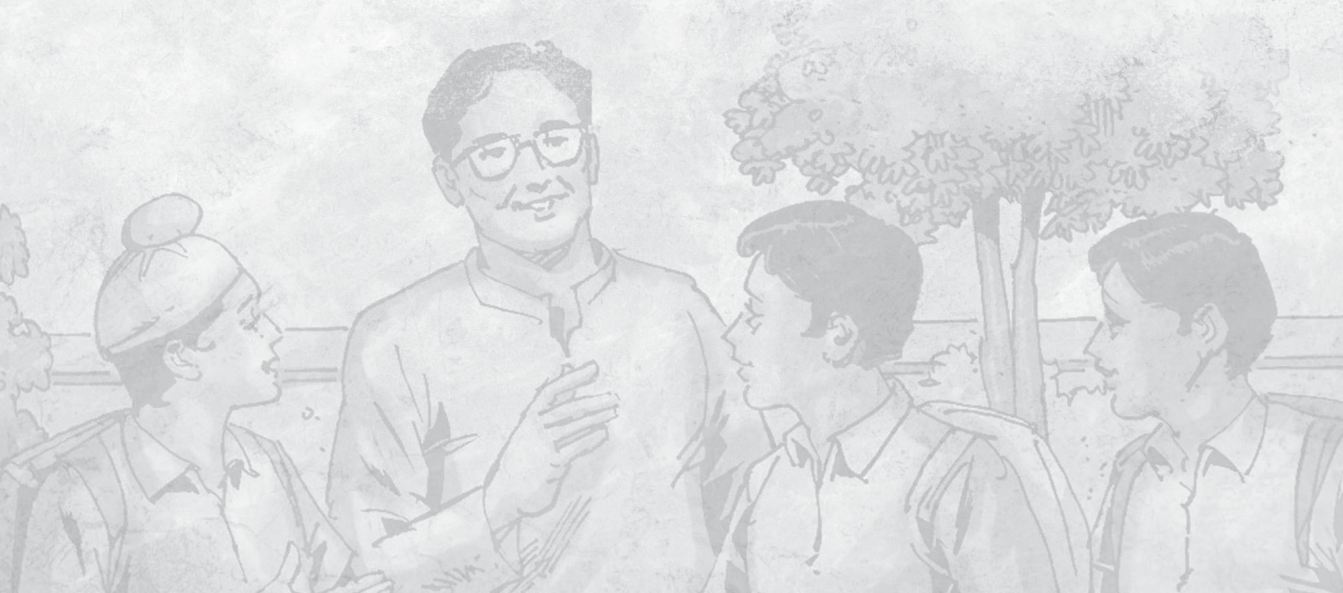
ગાયત્રી તમિલનાડુના કોઈમ્બતુરની રહેવાસી હતી અને તે આઈ.ટી.* ક્ષેત્રમાં કામ કરતી હતી.

બીજા દિવસે -

મન કી બાત

ભાગ.૨

મન કી બાતનો બીજો ભાગ એકતાની શક્તિની ઊજવણી કરવાનું ચાલુ રાખે છે.

વડાપ્રધાન નરેન્દ્ર મોદીએ તેમના રેડિયો કાર્યક્રમમાં એવા ઘણાં સ્ત્રી-પુરુષોના યોગદાનને ઊજાગર કર્યા છે જેમણે તેઓના જીવનમાં ચમત્કાર સર્જ્યા છે.

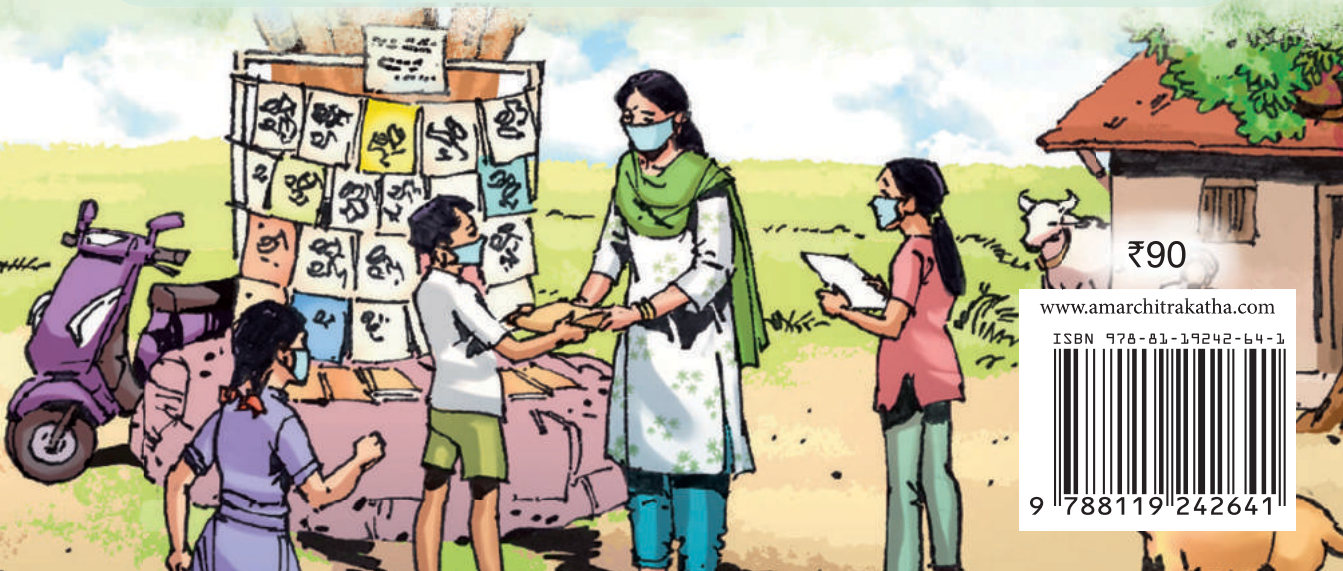
આ વાસ્તવિક જીવનના નાયકોની વાર્તાઓ છે.

ભગીરથી અમ્માને બાળપણમાં તેમના ભાઈ-બહેનોની સંભાળ રાખવા માટે શાળાનું ભણતર છોડવું પડ્યું હતું. ૧૦૫ વર્ષની ઉંમરે જ્યારે તેઓ પરદાદી હતા ત્યારે તેમણે અભ્યાસ કરીને ચોથા ધોરણની પરીક્ષાઓ પાસ કરી.

એન.એસ. રાજપ્પનન જ્યારે પાંચ વર્ષના હતા ત્યારે તેમને પોલિયો થયો હતો. બેજવાબદાર પ્રવાસીઓએ વેમ્બનાદ તળાવને પ્લાસ્ટિકની બોટલો અને પેકેટો દ્વારા પ્રદુષિત કરી નાખી હતી. ત્યારે એન.એસ. રાજપ્પનને ૬૩ વર્ષની ઉંમરે પગ સાથે ન આપતા હોવા છતાં તળાવ સાફ કરવા માટેની જવાબદારી લીધી.

ઉષા દુબેને સમજાયું કે કોવિડ લોકડાઉન દરમિયાન ગરીબ ઘરોના બાળકો માટે ઓનલાઇન વર્ગો ભરવા શક્ય નથી. તેથી તે લોકો માટે તેઓ તેમના સ્કૂટર પર શાળાના વર્ગો લઈ ગયા.

બદલાવ લાવવા માટે ખૂબ પૈસા કે પદવીની આવશ્યકતા નથી. તે આ નાયકોએ સાબિત કરી બતાવ્યું છે.

www.amarchitrakatha.com

ISBN 978-81-19242-64-1

9 788119 242641